

19.7.2017

IDŐKÖZI JELENTÉS

az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatról
(COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság

Előadó: Christine Revault D’Allonnes Bonnefoy, Anna Maria Corazza Bildt

Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 55. cikke

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY	16
KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY	17
VÉLEMÉNY A JOGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	18
ELJÁRÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	25
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	26

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

**az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatról
(COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2016)0109),
- tekintettel az Európa Tanács nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló Egyezményére, amelyet 2011. május 11-én, Isztambulban nyitottak meg aláírásra (a továbbiakban az „Isztambuli Egyezmény”),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 8., 19., 157, 216. cikkére, valamint 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjára,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21., 23., 24., 25. és 26. cikkére,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005), Peking+15 (2010) és Peking+20 (2015) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének jogi eszközeire az emberi jogok, különösen a nők jogai terén, mint például az ENSZ Alapokmánya, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmánya, a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmánya, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciós kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezmény, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyve, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetések elleni egyezmény, a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi genfi egyezmény és a visszaküldés tilalma, valamint a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezmény,
- tekintettel a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre, amelynek az EU részes fele, ideértve az ENSZ Fogyatékkal Élő Személyek Jogainak Bizottsága 2015. évi, Unióhoz intézett záró észrevételeire (UNCRPD), amelyek a fogyatékkal élő nők és lányok erőszakkal szembeni védelmének egyik módjaként felhívják az Uniót az Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásra,
- tekintettel a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény végrehajtásáról szóló jelentésére, amely felhívja az Uniót az Isztambuli Egyezményhez

- való csatlakozásra, ami újabb lépés lenne a fogyatékossgal élő nőkkel és lányokkal szembeni erőszak leküzdése felé,
- tekintettel az ENSZ Fogyatékossgal Élő Személyek Jogainak Bizottsága által a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek a fogyatékossgal élő nőkről és lányokról szóló 6. cikkre vonatkozóan 2016. augusztus 26-án elfogadott általános észrevételre,
 - tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló 2015. június 9-i állásfoglalására¹;
 - tekintettel a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló 2009. november 26-i állásfoglalására², a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól szóló 2011. április 5-i állásfoglalására³, valamint az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak minden formájának kiküszöbölése és megelőzése témájával foglalkozó 57. ülészákról szóló 2013. február 6-i állásfoglalására⁴,
 - tekintettel a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, a nők elleni erőszakról szóló 2014. február 25-i állásfoglalására⁵ és az európai hozzáadott értékére vonatkozó értékelésre,
 - tekintettel az EU-nak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról szóló állásfoglalására⁶,
 - tekintettel az Európai Unió Tanácsa által 2011 márciusában elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020),
 - tekintettel a nők és lányok elleni erőszakról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló európai uniós iránymutatásokra,
 - tekintettel a Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című 2015. december 3-i munkadokumentumára (SWD(2015)0278),
 - tekintettel a lányok oktatás révén történő érvényesülésének Unión belüli támogatásáról szóló, 2015. szeptember 9-i állásfoglalására⁷,
 - tekintettel az EU hármas elnökségének (Hollandia, Szlovákia és Málta) a nemek közötti egyenlőségről szóló 2015. december 7-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat

¹ HL C 407., 2016.11.4., 2. o.

² HL C 285. E, 2010.10.21., 53. o.

³ HL C 296. E, 2012.10.2., 26. o.

⁴ HL C 24., 2016.1.22., 8. o.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0126.

⁶ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0451.

⁷ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0312.

felváltásáról szóló 2012. október 25-i 2012/29/EU irányelvre¹,

- tekintettel az európai védelmi határozatról szóló 2011. december 13-i 2011/99/EU irányelvre² és a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló 2013. június 12-i 606/2013/EU rendeletre³,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, az ellene folytatott küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló 2011. április 5-i 2011/36/EU irányelvre⁴ és a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011. december 13-i 2011/92/EU irányelvre⁵
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006/54/EK irányelvre (átdolgozott szöveg), valamint a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004/113/EK irányelvre, amelyek meghatározzák a zaklatás és a szexuális zaklatás fogalmát, és elítélik azokat,
- tekintettel az EU Isztambuli Egyezményhez való lehetséges csatlakozására vonatkozó, 2015 októberében közzétett bizottsági ütemtervre,
- tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztosa által 2016. november 16-án kiadott, az Isztambuli Egyezményben a nemi alapú erőszak fogalmával kapcsolatos harmadik negyedéves tevékenységi jelentésre,
- tekintettel az Uniónak a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemről szóló Isztambuli Egyezményhez való mielőbbi csatlakozására felhívó, az uniós elnökség, az Európai Bizottság és az Európai Parlament által kiadott 2017. február 3-i együttes nyilatkozatra,
- tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2014–2015” című 2017. március 14-i állásfoglalására⁶, valamint „A nők és a férfiak közötti egyenlőség terén 2013-ban elért haladásról az Európai Unióban” című 2015. március 10-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az Állampolgári Jogi és Alkotmányügyi Tematikus Főosztályának „Tudás és know-how: az önvédelem szerepe a nőkkel szembeni erőszak megelőzésében” című 2016. évi tanulmányára, különös tekintettel az önvédelmi képzésnek az Isztambuli Egyezmény 12. cikke végrehajtásához való hozzájárulására,
- tekintettel eljárási szabályzata 99. cikkének (5) bekezdésére,
- tekintettel az eljárási szabályzat 55. cikke alapján az Állampolgári Jogi, Bel- és

¹ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

² HL L 338., 2011.12.21., 2. o.

³ HL L 181., 2013.6.29., 4. o.

⁴ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

⁵ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

⁶ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0073.

⁷ HL C 316., 2016.8.30., 2. o.

Igazságügyi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által folytatott közös tanácskozásokra,

- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság féldős jelentésére, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A8-0266/2017),
- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az EU egyik alapértéke; mivel az egyenlő bánásmódhoz és a megkülönböztetésmentességhez való jog a Szerződésekben és az Alapjogi Chartában is rögzített alapvető jog, és azt a jogalkotásban, a gyakorlatban, az ítélkezési gyakorlatban és a mindennapi életben egyaránt maradéktalanul tiszteletben kell tartani, elő kell mozdítani és érvényre kell juttatni; mivel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó mutató szerint még egyetlen uniós országban sem valósult meg teljes mértékben a férfiak és nők közötti egyenlőség; mivel a nemi alapú erőszak a nemek közötti egyenlőtlenségek oka és következménye is egyben;
- B. mivel a rabszolgaság és az emberkereskedelem modern formái, amelyek főként a nőket érintik, még mindig jelen vannak az Unióban;
- C. mivel a tagállamoknak el kell ismerniük, hogy ha megtörtént az erőszak, a társadalom nem teljesítette a védelem elsődleges kötelezettségét, és csak olyan reaktív jellegű intézkedésekre van lehetőség, mint az áldozatok kártalanítása és a bűncselekmények elkövetőivel szembeni eljárás;
- D. mivel az Uniónak a tagállamokkal együttműködve minden szükséges intézkedést meg kell tennie minden nőnek és lánynak a köz- és magánszférában egyaránt fizikai vagy pszichológiai erőszak nélküli élethez való jogának előmozdítására és védelmére;
- E. mivel a nemi alapú erőszakot nem lehet félvállról venni, és nem lehet későbbre halasztható problémakörnek tekinteni, mivel csak az Unióban több mint 250 millió nőt és lányt érint, és ennél fogva növeli a félelmet és a polarizálódást, emellett hozzájárul a stresszhez és a mentális betegségekhez, tekintve, hogy a népesség felének biztonságát fenyegeti; mivel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) becslései szerint a szexuális alapú erőszak az Unióban évente 226 milliárd eurós költséget jelent a társadalom számára;
- F. mivel a nők¹ elleni erőszak és a fizikai és pszichológiai, nemi alapú erőszak gyakori jelenség az Unión belül, és a megkülönböztetés szélsőséges formájának és az emberi jogok megsértésének kell tekinteni, amely a társadalom minden szintjén érinti a nőket, életkortól, iskolázottságtól, jövedelemtől, társadalmi helyzettől és származási vagy lakhely szerinti országtól függetlenül, és a nők és férfiak közötti egyenlőség egyik fő akadályát képezi, gazdasági és politikai értelemben egyaránt mivel további intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy az erőszak női áldozatai bejelentsék, min estek át, és segítséget kérjenek, valamint annak biztosításához, hogy a szükségleteiknek megfelelő támogatást kapjanak, tájékoztassák őket a jogaikról, és legyen hozzáférésük az igazságszolgáltatáshoz az elkövetők elfogása érdekében;

¹ Az Isztambuli Egyezmény összefüggésében a „nők” kifejezés magában foglalja a 18 éven aluli lányokat (3. cikk).

- G. mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének „Nőkkel szembeni erőszak: az Unió egészére kiterjedő felmérés” című, 2014 márciusában megjelent jelentése rámutat arra, hogy az európai nők egyharmadát legalább egyszer érte felnőtt életében fizikai vagy szexuális erőszak, 20%-a élt át internetes zaklatást, minden huszadik nőt megerőszakoltak, és a nők több mint egytizede szenvedett el erő alkalmazásával elkövetett szexuális erőszakot;
- H. mivel minden tizedik nő élt át az új technológiák révén megvalósított szexuális zaklatást vagy zaklatást, és mivel a magasabb döntéshozatali pozíciókban lévő nők 75%-ának kellett kiállnia szexuális zaklatást; mivel ez azt mutatja, hogy életkortól és az életben elfoglalt helytől függetlenül egyetlen nő vagy lány sincs biztonságban a szexuális alapú erőszakkal szemben;
- I. mivel intézkedéseket kell hozni a nemi alapú internetes erőszak erősödő jelenségének kezelése érdekében, ideértve a különösen fiatal nők és lányok, valamint LMBTI-személyek ellen elkövetett bántalmazást, zaklatást és megfélemlítést;
- J. mivel az Unió polgárai és lakosai nem egyenlő mértékben védettek a nemi alapú erőszakkal szemben, minthogy nem létezik európai stratégia, sem jogalkotási aktus, és tagállamonként eltérő politikák és jogszabályok érvényesülnek többek között a bűncselekmények meghatározása és a jogszabályok hatálya tekintetében, ezért egyes csoportok jobban ki vannak szolgáltatva az ilyen erőszaknak; mivel az Unión belül különbségek vannak a tájékoztatás, a menedékhelyekhez való hozzáférés és azok biztosítása, a támogató szolgáltatások és a jogok terén;
- K. mivel a nőkkel szembeni erőszak kapcsolódik a hatalom nők és férfiak közötti nem egyenlő megoszlásához, a szexizmusához és a nemi sztereotípiákhoz, amelyek a férfiak nőkkel szembeni dominanciájához és megkülönböztetéséhez vezettek, és megakadályozták a nők teljes körű kibontakozását;
- L. mivel a nőkkel szembeni erőszak hozzájárul a nemi alapú egyenlőtlenségek fennmaradásához azáltal, hogy akadályozza az áldozatok munkahelyhez jutását, ami negatívan hat a pénzügyi függetlenségükre és általában véve a gazdaságra;
- M. mivel a szexuális alapú erőszak nők általi be nem jelentésének egyik fontos tényezője az elkövetőtől való gazdasági függőségük;
- N. mivel a mélyszegénység növeli az erőszak és a kizsákmányolás egyéb formáinak kockázatát, amelyek gátolják a nők teljes körű részvételét az élet minden területén és a nemek közötti egyenlőség megvalósulását;
- O. mivel többet kell tenni a nők politikai, gazdasági és társadalmi életben való részvételének elősegítése és ösztönzése érdekében, növelve a vezető beosztásban lévő nők láthatóságát, fellépve ezáltal a tárgyasítással és a nemi alapú erőszak kultúrájával szemben;
- P. mivel az Isztambuli Egyezmény kimondja, hogy valamennyi rendelkezését, különösen az áldozatok jogainak védelmére irányuló intézkedéseket „biológiai nem, társadalmi nem, származás, bőrszín, nyelven, valláson, politikai vagy más véleményen, nemzeti vagy társadalmi származáson, nemzeti kisebbséghez való tartozáson, vagy azon,

születésen, szexuális irányultságon, nemi identitáson, életkoron, egészségi állapoton, fogyatékossgon, családi állapoton, migráns vagy menekült jogálláson vagy más jogálláson alapuló megkülönböztetés nélkül biztosítani” kell;

- Q. mivel a fogyatékossgal élő nők 1,5–10-szer nagyobb valószínűséggel válnak nemi alapú erőszak áldozatává, és függőségi helyzetük miatt számukra még nehezebb jelenteni az erőszakot; mivel a fogyatékossgal élő nők nem egy homogén csoport, hanem különböző státuszú és sokféle helyzetben lévő, eltérő típusú fogyatékossgal rendelkező nőket foglal magában, ideértve a képességcsökkenéssel járó vagy képességcsökkenéssel nem járó fizikai, pszichoszociális, szellemi, illetve érzékszervi állapotokat; mivel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezmény előírja a részes államok számára olyan intézkedések meghozatalát, amelyek biztosítják a fogyatékossgal élő nők számára valamennyi emberi jog és alapvető szabadság teljes és egyenlő élvezetét;
- R. mivel a nők és lányok egyes csoportjai, köztük a migráns nők, a menekült és menedékkérő nők, a fogyatékossgal élő nők és lányok, az LBTI-nők és a roma nők többszörös megkülönböztetés veszélyének vannak kitéve, és ezért még inkább ki vannak szolgáltatva az erőszaknak a rasszizmussal, idegengyűlölettel, homofóbiával, transzfóbiával és interszexfóbiával, illetve életkoron, fogyatékossgon, etnikai származáson vagy vallási hovatartozáson alapuló megkülönböztetéssel párosuló szexista motivációk miatt; mivel az európai nők interszekcionális és többszörös megkülönböztetésekkel szembesülnek, ami meggátolja őket abban, hogy igazságszolgáltatáshoz, valamint támogató és védelmi szolgáltatásokhoz folyamodjanak, és éljenek alapvető jogaikkal; mivel a védelmi intézkedések végrehajtásakor egyedi támogató szolgáltatásokat kell biztosítani a nők számára;
- S. mivel a nők elleni erőszakot, köztük a kapcsolati erőszakot túlságosan gyakran tekintik magánügynek, és túl könnyedén tolerálják; mivel valójában az alapvető jogok szisztematikus megsértéséről és súlyos bűncselekményről van szó, amelyet mint olyat szankcionálni kell; mivel az elkövetőkkel szembeni eljárás és megfelelő ítélethozatal biztosításával, valamint az erőszakot átélt nők és lányok igazságszolgáltatási rendszer révén történő támogatásának és elismerésének szavatolásával véget kell vetni a büntetlenségnek annak érdekében, hogy – földrajzi származásuktól vagy társadalmi osztályuktól függetlenül – megszakadjon az erőszak áldozatává váló nők és lányok traumatizálódásának, hallgatásának és magányának ördögi köre;
- T. mivel a tagállamok között jelentős kulturális különbségek vannak a tekintetben, hogy mennyire valószínű, hogy a nők jelentsék az erőszakos közösülést vagy a szexuális bántalmazást, és mivel a hivatalos statisztikák inkább ezt a hajlandóságot tükrözik, mint az országban elkövetett erőszakos közösülések vagy szexuális bántalmazások tényleges számát;
- U. mivel a nőgyilkosságokat legtöbb esetben a férj, a volt férj, az élettárs vagy a volt élettárs követi el, aki nem fogadja el egy házasság vagy egy kapcsolat megszűnését;
- V. mivel a nemi alapú erőszak elkövetője gyakran egy, az áldozat által már ismert személy, és az áldozat sok esetben függőségi viszonyban van, ami növeli az erőszak jelentésével kapcsolatos félelmet;

- W. mivel a nőkkel szembeni erőszak valamennyi formájának egyik kiváltó okai a nemi sztereotípiák és a szexizmus, beleértve a szexista gyűlöletbeszédet, amelyek világszerte, offline és online, illetve a köz- és a magánszférában egyaránt előfordulnak;
- X. mivel a fizikai, a szexuális vagy a pszichológiai erőszak és bántalmazás súlyos hatással van az áldozatokra, ami testi, szexuális, érzelmi vagy lelki sérüléseket, illetve anyagi károkat okozhat; mivel ez hatással van családjukra és rokonaikra, valamint a társadalom egészére; mivel ahhoz, hogy egy gyermek áldozatnak minősüljön, nem kell, hogy közvetlenül érintse őt az erőszak, mivel a kapcsolati erőszak tanújaként is traumatizálódik;
- Y. mivel az Isztambuli Egyezmény 3. cikke világosan meghatározza, hogy a „nemi alapú erőszak” „olyan erőszak, amely női mivolta miatt irányul egy nő ellen, vagy amely aránytalanul érint a nőket”, a „nem” pedig „azok a társadalmilag kialakult szerepek, viselkedési formák, tevékenységek és jellegzetes tulajdonságok, amelyeket egy adott társadalom a nők és a férfiak tekintetében helyesnek tekint”;
- Z. mivel a be nem jelentett esetek becsült számának csökkentése érdekében a tagállamoknak elegendő intézményt kell biztosítaniuk a nők számára ahhoz, hogy biztonságban érezzék magukat, és képesek legyenek jelenteni a nemi alapú erőszakot;
- AA. mivel csak az infrastrukturális, jogi, igazságügyi, kulturális, oktatási, szociális és egészségügyi intézkedéseket, valamint az áldozatok lakhatáshoz és munkahelyhez jutását elősegítő intézkedéseket – köztük az áldozatoknak menedékhely nyújtását – is magában foglaló jogalkotási és nem jogalkotási eszközöket kombináló szakpolitikák összessége, valamint a nők egyenlő részvétele a társadalmi minden területén csökkentheti jelentős mértékben a nők elleni erőszakot, a nemi alapú erőszakot és annak következményeit; mivel a civil társadalom, és különösen a női szervezetek nagyon jelentősen hozzájárulnak az erőszak valamennyi formájának megelőzéséhez és leküzdéséhez, és munkájukat el kell ismerni, valamint ösztönözni és támogatni kell, hogy ezáltal a lehető legjobban tudják azt elvégezni;
- AB. mivel a lányok és nők oktatása és képzése fontos európai érték, alapvető emberi jog és a lányok és nők társadalmi, kulturális és szakmai érvényesülésének, valamint az összes egyéb társadalmi, gazdasági, kulturális és politikai jog gyakorlásának, illetve a későbbiekben a nők és lányok elleni erőszak megelőzésének alapvető eleme;
- AC. mivel csak az államok képesek egyetemes, kötelező és ingyenes oktatást nyújtani, ami előfeltétele annak, hogy biztosított legyen a nemek közötti esélyegyenlőség;
- AD. mivel az Isztambuli Egyezmény hangsúlyozza a mentalitás és a hozzáállás megváltoztatásának fontosságát a nemi alapú erőszak folytonosságának megtörésében; mivel e tekintetben valamennyi szinten és minden életkorú személy számára oktatásra van szükség a nők és férfiak közötti egyenlőség, a sztereotípiamentes nemi szerepek és a személyi sérthetlenség tisztelete témájában; mivel az önvédelemre irányuló képzés az áldozattá válás és negatív hatásai csökkentésének egy hatékony eszköze, mivel megkérdőjelezi a nemi sztereotípiákat és elősegíti a nők és a lányok önrendelkezését;
- AE. mivel valamennyi tagállam azonnali csatlakozása az Isztambuli Egyezményhez jelentős mértékben hozzájárulna egy integrált szakpolitika kialakításához és a nemzetközi

együttműködés előmozdításához a nőkkel szembeni erőszak minden formája elleni küzdelem területén;

- AF. mivel az Uniónak a fenntartható fejlesztési célok megvalósítására irányuló globális erőfeszítések részeként munkálkodnia kell a szomszédságában és világszerte előforduló nemi alapú erőszakkal szembeni küzdelem előmozdításán, a szexuális erőszak háborús fegyverként történő felhasználására is kiterjedően;
- AG. mivel az Isztambuli Egyezmény vegyes megállapodás, amely a tagállamok csatlakozásával párhuzamosan lehetővé teszi az Unió csatlakozását is;
- AH. mivel az egyezményt valamennyi tagállam aláírta, de csak tizennégy ratifikálta; mivel az Unió egyezményhez való csatlakozása nem mentesíti a tagállamokat a nemzeti ratifikálás alól;
- AI. mivel az Isztambuli Egyezmény ratifikálásához megfelelő érvényesítés és hatékony végrehajtás, illetve a kellő pénzügyi és humán erőforrások biztosítása is szükséges;
1. üdvözlí, hogy 2016. március 4-én a Bizottság azt javasolta, hogy az EU csatlakozzon az Isztambuli Egyezményhez, amely az első átfogó jogilag kötelező erejű eszköz a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak, köztük a kapcsolati erőszak¹ nemzetközi szinten való megelőzésére és felszámolására;
 2. üdvözlí az Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásának 2017. június 13-i aláírását; sajnálja ugyanakkor, hogy a két területre, nevezetesen a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos kérdésekre, illetve a menedékjogra és a visszaküldés tilalmára való korlátozás jogbizonytalanságot szül az Unió csatlakozásának hatályát illetően, emellett aggodalomra ad okot az egyezmény végrehajtására nézve;
 3. elítéli a nők elleni erőszak minden formáját, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nők és lányok gyakran vannak kitéve családon belüli erőszaknak, szexuális zaklatásnak, lelki és fizikai erőszaknak, zaklatásnak, szexuális erőszaknak, nemi erőszaknak, kényszerházasságnak, a női nemi szervek megcsonkításának, kényszerabortusznak, kényszersterilizálásnak szexuális kizsákmányolásnak és emberkereskedelemnek, és az erőszak egyéb formáinak, ami emberi jogaik és méltóságuk súlyos megsértésének minősül; hangsúlyozza, hogy az Isztambuli Egyezmény előírja, hogy a kultúra, a szokás, a vallás vagy az úgynevezett „becsület” nem szolgálhat semmiféle, nőkkel szembeni erőszak indokaként; elítéli, hogy egyre több nő és lány válik nemi alapú erőszak áldozatává az interneten és a közösségi médiában; felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el konkrét intézkedéseket ezen újfajta bűncselekmények – köztük a szexuális zsarolás, a becserkészés, a voyeurizmus és a bosszúpornó – kezelése és az áldozatok védelme érdekében, akik olykor öngyilkossághoz is vezető súlyos traumát élhetnek át;
 4. határozottan állítja, hogy a szexuális és reprodukzív egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatások, köztük a biztonságos és legális abortusz megtagadása a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak formájának minősül; megismétli annak fontosságát, hogy a

¹ A fogalommeghatározásokat lásd az Isztambuli Egyezmény 3. cikkében.

nők és a lányok rendelkezessenek testük és szexuális életük felett, felhív valamennyi tagállamot, hogy szavatolják az átfogó szexuális nevelést, valamint a nők családtervezéshez és a reprodukzív és szexuális egészséggel kapcsolatos szolgáltatások teljes köréhez való gyors hozzáférését, beleértve a korszerű fogamzásgátlási módszereket és a biztonságos és legális abortuszt;

5. rámutat arra, hogy a kényszerterhesség a Nemzetközi Büntetőbíróság 1998. július 17-i Római Statútumának 7. cikke szerint emberiesség elleni bűncselekmény, és a nőkkel szembeni nemi alapú erőszak egy formájának minősül, amely a nők és a lányok emberi jogainak és méltóságának súlyos megsértését jelenti;
6. hangsúlyozza, hogy az Isztambuli Egyezmény holisztikus, átfogó és koordinált megközelítést követ, az áldozat jogait helyezve a középpontba, és a nők és lányok elleni erőszakkal és a nemi alapú, köztük a kapcsolati erőszakkal számos különböző szempontból foglalkozik, olyan eszközöket előírva, mint az erőszak megelőzése, a megkülönböztetés elleni küzdelem, a büntetlenség elleni büntetőjogi intézkedések, az áldozatok védelme és támogatása, a gyermekek védelme, a női menedékkérők és menekültek, az adatok jobb védelme, valamint a többek között nemzeti emberi jogi és esélyegyenlőségi szervekkel, civil társadalmi és nem kormányzati szervezetekkel együttműködésben megvalósított tudatosságnövelő kampányok vagy programok;
7. rámutat arra, hogy az Isztambuli Egyezmény szilárd alapot kínál a nők elleni erőszakot előidéző, legitimizáló és fenntartó társadalmi struktúrák megváltoztatásához, valamint eszközöket nyújt az erre irányuló intézkedések bevezetéséhez; hangsúlyozza, hogy az egyezmény egyszerre foglalkozik a megelőzéssel, a védelemmel és a felelősségre vonással (háromszintű megközelítés), és átfogó és összehangolt megközelítést alkalmaz a kellő gondosság elvéből kiindulva, amelynek értelmében a részes államok pozitív kötelessége hatékonyan reagálni minden erőszakos cselekményre (az egyezmény 5. cikke);
8. hangsúlyozza, hogy az Unió csatlakozása egységes európai jogi keretbe foglalja a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzését és leküzdését, valamint az Unió belső és külső politikáiban az áldozatok védelmét és támogatását, emellett biztosítja az egyezmény szempontjából jelentős uniós jogszabályok, programok és alapok megfelelőbb nyomon követését, értelmezését és végrehajtását, valamint összehasonlítható nemek szerint lebontott adatok jobb uniós szintű gyűjtését; úgy véli, hogy az egyezményhez való csatlakozás révén az Unió hatékonyabb globális szereplővé válik a nők jogainak területén;
9. kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az alábbi ajánlásokat:
 - a) sürgessék a tagállamokat az Isztambuli Egyezmény ratifikálásával és végrehajtásával kapcsolatos tárgyalások felgyorsítására; határozottan ítélik el az Isztambuli Egyezmény végrehajtása és a nőkkel szembeni erőszak leküzdése érdekében már megtett intézkedésektől való visszakozásra irányuló törekvéseket;
 - b) kérjék a Bizottságot, hogy haladéktalanul és késlekedés nélkül kezdeményezzen konstruktív párbeszédet a Tanáccsal és a tagállamokkal, együttműködve az

Európa Tanáccsal, válaszolva a tagállamok által kifejezett fenntartásokra, tiltakozásokra és aggodalmakra, tisztázva az Isztambuli Egyezmény eltérő, különösen a 3. cikk c) és d) pontjainak a „nemi alapú erőszak” és a „nem” definícióihoz kapcsolódó félrevezető értelmezéseit, az Európa Tanács emberi jogi biztosának általános megjegyzéseivel összhangban;

- c) teljes mértékben tájékoztassák a Parlamentet a tárgyalások kapcsolódó szempontjairól minden szakaszban, hogy az megfelelően gyakorolhassa a Szerződések által ráruházott jogait, az EUMSZ 218. cikkének megfelelően;
- d) annak ellenére, hogy az Unió aláírta az Isztambuli Egyezményhez való csatlakozást, biztosítsák a széles körű, korlátozás nélküli uniós csatlakozást;
- e) gondoskodjanak róla, hogy a tagállamok végrehajtsák az Isztambuli Egyezményt, és biztosítsák a kellő pénzügyi és humán erőforrásokat, a nők elleni erőszak és a nemi alapú, köztük a kapcsolati erőszak megelőzésére és leküzdésére, a nők és a lányok önrendelkezésének elősegítésére, valamint az áldozatok védelmére, lehetővé téve a kártérítésüket, különös tekintettel az olyan térségekben élőkre, ahol nem léteznek vagy nagyon korlátozottak az áldozatvédelmi szolgáltatások;
- f) kérjék fel a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan holisztikus uniós stratégiát a nőkkel szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak leküzdésére vonatkozóan, amely átfogó tervet tartalmaz a nemek közötti egyenlőtlenségek minden formájának leküzdéséhez, és integrálja a nőkkel szembeni erőszak felszámolására irányuló összes uniós erőfeszítést;
- g) nevezzenek ki uniós koordinátort, aki az Isztambuli Egyezmény Unió általi ratifikálását követően az Unió képviselőjeként jár el az Európa Tanácsnál felállított Részleges Felek Bizottságában; a koordinátor felelne a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére irányuló politikák és intézkedések összehangolásáért, végrehajtásáért, nyomon követéséért és értékeléséért;
- h) biztosítsák, hogy az Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozása után a Parlamentet teljes mértékben bevonják a nyomonkövetési folyamatba; mihamarabb jussanak megállapodásra az egyezmény végrehajtására az Unió és a tagállamai közötti együttműködésre vonatkozó magatartási kódexet illetően, bevonva más civil társadalmi szervezeteket, különösen a nőjogi szervezeteket;
- i) sürgessék a Bizottságot és a tagállamokat, hogy készítsenek gyakorlati iránymutatásokat az Isztambuli Egyezmény alkalmazására vonatkozóan, elősegítve annak zökkenőmentes végrehajtását és érvényre juttatását azokban a tagállamokban, amelyek már ratifikálták azt, valamint válaszoljanak azon országok aggályaira, amelyek még nem ratifikálták az egyezményt, és ösztönözzék őket a ratifikálásra;
- j) biztosítsák az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi erőszakos eset áldozataival foglalkozó összes szakember megfelelő képzését, valamint biztosítsanak eljárásokat és iránymutatásokat a megkülönböztetés és az újbóli

áldozattá válás megakadályozása érdekében az igazságszolgáltatási, orvosi és rendőrségi eljárások során;

- k) biztosítsanak megelőző intézkedéseket a kiszolgáltatott személyek, mint például a fogyatékossgal élő nők, a női menekültek, a gyermek áldozatok, a várandós nők, az LBTI-nők, valamint a további támogatásra szoruló különleges igényeinek teljesítése céljából, ideértve a nemi alapú erőszak áldozataivá vált nők és gyermekeik számára célzott és könnyen hozzáférhető különleges támogatói szolgáltatások, valamint megfelelő egészségügyi ellátás és biztonságos lakhatás nyújtását is;
- l) a felügyeleti és láthatási jogok meghatározásakor vegyék figyelembe a nőkkel szembeni erőszak és a nemi alapú, köztük a kapcsolati erőszak jelentős eseteit; az áldozatoknak nyújtott védelem és támogató szolgáltatások vonatkozásában pedig tartsák szem előtt a gyermek tanúk jogait és szükségleteit is;
- m) aktívan mozgósítsák elő a hozzáállás és a viselkedés megváltozását, és küzdjenek szexizmus és a sztereotípiákkal terhelt nemi szerepek ellen, többek között a nemi szempontból semleges nyelvhasználat előmozdításával, célzott erőfeszítésekkel a média és a reklámok kulcsfontosságú szerepének figyelembevételével e téren és mindenki, köztük a férfiak és fiúk ösztönzésével, hogy játsszanak aktív szerepet az erőszak minden formájának megakadályozásában; felhívja ezért a tagállamokat, hogy fogadjanak el és hajtsanak végre aktív politikákat a társadalmi befogadásra, a kultúrák közötti párbeszédre, a szexuális és kapcsolati oktatásra, az emberi jogi oktatásra és a megkülönböztetéssel szembeni fellépésre, valamint a bűnüldözés és az igazságügy területén dolgozó szakemberek számára biztosított, nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos képzésre irányulóan; ösztönözzék a tagállamokat, hogy az oktatási rendszereik célkitűzései között szerepeljen a nők és férfiak közötti valódi egyenlőség akadályainak felszámolása és a nemek közötti teljes egyenlőség előmozdítása;
- n) ösztönözzék a tagállamokat az erőszak minden formájától mentes társadalmak kialakítását célzó politikák végrehajtására, valamint az Isztambuli Egyezmény ilyen irányú alkalmazására;
- o) biztosítsák, hogy az erőszakkal szembeni proaktív intézkedések során elismerjék a nemi alapú jelleget, amennyiben az elkövetők abszolút többsége férfi; ösztönözzék a tagállamokat, hogy e probléma kezelése érdekében alkalmazzanak tényeken alapuló erőszakcsökkentési stratégiákat;
- p) tegyék meg az Isztambuli Egyezmény migrációra és menekültügyre vonatkozó 60. és 61. cikkeinek megfelelően a szükséges intézkedéseket, figyelembe véve azt a tényt, hogy a migráns nők és lányok, akár rendelkeznek a megfelelő dokumentumokkal, akár nem, valamint a menedékkérő nők a köz- és a magánszférában egyaránt jogosultak erőszaktól mentes életet élni, és ők különösen ki vannak szolgáltatva a nemi alapú erőszaknak, emlékeztetve, hogy a nemi alapú erőszakot az üldözés egy formájaként lehet elismerni, és hogy az áldozatok ezért igénybe vehetik a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezmény által nyújtott védelmet; biztosítsák, hogy a tagállamok tartsák

tiszteletben a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő megközelítést az összes menekültügyi és befogadási eljárás során, és tartsák be a visszaküldés tilalmának elvét;

- q) mozdítsák elő a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést mint a nemi alapú erőszak megelőzésének és leküzdésének egyik eszközét a vonatkozó szakpolitikai területeken, valamint biztosítsanak erőforrásokat és finanszírozást az erőszak áldozatainak és túlélőinek igazságszolgáltatáshoz való hozzáféréséhez;
 - r) javítsák az Isztambuli Egyezmény hatálya alá tartozó minden fajta erőszak eseteiről szóló kapcsolódó, nemek szerint lebontott adatok – köztük az elkövetők életkora, valamint az elkövető és az áldozat közötti viszony szerint lebontott adatok – gyűjtését és előmozdítását, az EIGE Intézettel együttműködésben, az adatbázisok és az adatelemzések összehasonlítását lehetővé tevő közös módszertan kidolgozása céljából, biztosítva a probléma jobb megértését, valamint a figyelemfelhívás, illetve a nőkkel szembeni erőszak és a nemi alapú megelőzésére és az ellene való küzdelemre tett tagállami fellépések értékelése és javítása céljából;
10. hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy a nőkkel szembeni erőszak leküzdését célzó intézkedések hatékonyabbak legyenek, a nemi alapú gazdasági egyenlőtlenségek kezelésére és a nők gazdasági önállóságának előmozdítására irányuló fellépéseknek kell kísérniük őket;
 11. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogi aktust a tagállamok támogatására a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak valamennyi formájának megelőzésében és megbüntetésében;
 12. felhívja a Tanácsot arra, hogy aktiválja az áthidaló klauzulát, azaz fogadjon el egyhangú határozatot arról, hogy a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak (és a nemi alapú erőszak egyéb formái) is az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdése szerinti bűncselekmények közé tartozik;
 13. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló jelenleg hatályos uniós kerethatározatot, annak érdekében, hogy az a szexizmust, az előítéletes bűncselekményeket, valamint a szexuális irányultságon, a nemi identitáson és a nemi jellemzőkön alapuló gyűlöletre való uszítást is magában foglalja;
 14. felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre az európai védelmi határozatról szóló 2011/99/EU irányelvet, a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló 606/2013/EU rendeletet és az áldozatok védelméről szóló 2012/29/EU irányelvet, valamint az emberkereskedelem megelőzéséről szóló 2011/36/EU irányelvet és a gyermekek szexuális bántalmazása és szexuális kizsákmányolása elleni küzdelemről szóló 2011/92/EU irányelvet;
 15. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy (a jelenlegi Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete mentén) állítson fel európai megfigyelőközpontot a nemi alapú erőszak nyomon követésére;

16. felszólítja az észti soros elnökséget, hogy gyorsítsa fel az Isztambuli Egyezmény ratifikálását;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének.

KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY

az eljárási szabályzat 52a. cikkének (4) bekezdése alapján

Ana Záborská

Egy civilizált társadalom sem tűrheti el a nők elleni és a kapcsolati erőszakot. Minden uniós tagállam bűncselekményként tekint a nők és a gyermekek elleni erőszakos viselkedésre, megvédi az áldozatait, és folyamatos erőfeszítéseket tesz e cselekmények megakadályozására. Uniós szinten a Daphné program fontos hosszú távú beruházás a megelőzés és a női áldozatoknak nyújtott segítség terén. Mégis csupán az uniós tagállamok fele döntött úgy, hogy ratifikálja az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményét, mivel az állampolgáraik egyre gyanakvóbban tekintenek az egyezmény kétértelmű nyelvezetére és a lehetséges hátrányos következményekre.

Az Unió csatlakozása az egyezményhez ellentétes lenne mind a Szerződésekkel, mind a polgárai alapvető emberi jogaival, mint például a szülők azon joga, hogy gyermekeik elsődleges nevelői legyenek, vagy a vallásszabadsághoz való jog. A FEMM és a LIBE bizottságok társelőadói sajnós úgy határoztak, hogy követik az Európai Bizottság javaslatának politikai irányvonalát. Ezzel nemcsak a létrejövő jogalkotási aktus eltörlését, hanem az európai közvélemény elidegenítését is kockáztatják. Ennélfogva őszintén remélem, hogy az Európai Parlament elutasítja ezt a jelentést és a Bizottság javaslatát a plenáris ülésen történő szavazás során.

KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY

az eljárási szabályzat 52a. cikkének (4) bekezdése alapján
Marek Jurek

Az Európai Uniónak az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményéhez történő csatlakozása jogi vagy tartalmi szempontból semmiképpen sem megalapozott.

Az egyezmény részes felei államok, és az államok rendelkeznek büntetőjogi eszközökkel ahhoz is, hogy a kapcsolati erőszak ellen fellépjenek; továbbá az államok azok, amelyek a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemmel foglalkozó szakértői csoport (GREVIO) segítségével keresztülvihetik az egyezményből eredő kötelezettségek más részes felek általi betartását. Az Európai Unió minden tagállamában büntetendő a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak, és minden tagállamban törvényi védelem alatt állnak a kapcsolati erőszak áldozatai. Egy olyan állam nem is lehetne tagja az Európai Uniónak, amely eltúrné az ilyen bűncselekményeket.

Az Unió maga nem rendelkezik az egyezmény végrehajtásához szükséges jogi eszközökkel; az egyezményhez való csatlakozás indoka csak az a kívánság lehet, hogy az Unió újabb eszközt kapjon a tagállamok döntéseinek felügyeletére, ami túlmutat az Unió számára a Szerződésekben biztosított jogokon (ami maga is ellentétben áll a jogállamiság elvével).

Tekintettel arra, hogy az egyezmény több tagállamban is ellenállásba ütközik – mégpedig nem az erőszak elleni küzdelem nyilvánvaló szükségessége, hanem e küzdelem megvalósításának módja miatt –, az Uniónak az egyezményhez való csatlakozásra irányuló törekvése beavatkozásnak minősül a tagállamokon belül (többek között a legrégebbi és legnagyobb tagállamokban, mint például Németországban) zajló jogszerű vitákba. Ezért ebben az esetben ideológiai alapú törekvések kifejeződéséről van szó, amelyek ellentmondanak a jogállamiság elvének, és különösen az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke szerinti hatáskör-átruházás elvének.

31.5.2017

VÉLEMÉNY A JOGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság részére

az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatról
(COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE))

A vélemény előadója: Jiří Maštálka

PA_Consent_Interim

JAVASLATOK

A Jogi Bizottság felkéri az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságot mint illetékes bizottságokat, hogy jelentésükbe foglalják be az alábbi módosításokat:

Preambulumbekezdések

- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az Európai Unió alapszerződésekben és az Alapjogi Chartában (a „Charta”) elismert egyik alapértéke és célkitűzése, amelyre vonatkozóan az Unió kötelezettséget vállalt arra, hogy valamennyi tevékenységébe beépíti; mivel a nők jogai emberi jogok, és mivel a nemek közötti egyenlőség alapvető fontosságú a növekedés, foglalkoztatás és társadalmi befogadás 2020-as összeurópai célkitűzéseinek eléréséhez;
- B. mivel az egyenlő bánásmódhoz és a megkülönböztetésmentességhez való jog az Európai Unió alapszerződéseiben elismert jog;
- C. mivel a Charta ezen kívül elismeri az emberi méltósághoz való jogot, az élethez való jogot és a személyi sérthetlenséghez való jogot, és tiltja az embertelen vagy megalázó bánásmódot valamint a rabszolgaság és a kényszermunka minden formáját (a Charta 1–5. cikke);

- D. mivel annak ellenére, hogy az Európai Unió határozott álláspontot képvisel¹ a nőkkel szembeni erőszak felszámolásának szükségességével kapcsolatban, és a jelenség leküzdése érdekében speciális kampányokat és helyi projekteket folytat, és bár a bűncselekmények és a szexuális zaklatás áldozatainak védelme, a gyermekek szexuális kizsákmányolása, a menekültügy és a migráció terén meglévő jogszabályok figyelembe veszik a nemi alapú erőszak áldozatainak különleges szükségleteit, a nőkkel szembeni erőszak mértéke továbbra is komoly aggodalomra ad okot Unió-szerte;
- E. mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének „A nők elleni erőszak: uniós szintű felmérés” című, 2014-ben megjelent tanulmánya² szerint a nemi alapú erőszak még mindig széles körben elterjedt jelenség, ahol az európai nők egyharmadát felnőtt életében legalább egyszer érte fizikai vagy szexuális erőszak, a fiatal (18–29 év közötti) nők 20%-a online tapasztalt szexuális zaklatást, minden ötödik nő (18%) átélt zaklatást, minden huszadik nőt megerőszakoltak, és tízből több mint egy nőnek volt része beleegyezése nélkül vagy erő alkalmazásával elkövetett szexuális erőszakban, és a legtöbb erőszakos eseményt nem jelentették a hatóságoknak;
- F. mivel az európai hozzáadott érték értékelése alapján a nőkkel szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak Uniót terhelő éves költsége hozzávetőleg 228 milliárd EUR-t tett ki, amelyből évi 45 milliárd EUR-t költöttek köz- és állami szolgáltatásokra, a kiesett gazdasági termelés pedig 24 milliárd EUR-t tesz ki;
- G. mivel a Bizottság a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című dokumentumában hangsúlyozta, hogy a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak, amely károsítja a nők egészségét és jólétét, karrierjét, pénzügyi függetlenségét és a gazdaságot, az egyik olyan fő problémát jelenti, amelyet a nemek közötti tényleges egyenlőség elérése érdekében kezelni kell;
- H. mivel az Európa Tanács egyezménye a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról (Isztambuli Egyezmény) az első nemzetközi jogilag kötelező erejű, részletes és átfogó nemzetközi szintű eszköz, amely foglalkozik a nők, valamint a férfiak és a gyermekek elleni erőszak megelőzésével és felszámolásával, a megelőzés, a védelem és támogatás, a bíróság elé állítás és a nők elleni és a családon belüli erőszak megszüntetése elvein alapulva, és hangsúlyozza a nemzeti szintű integrált szakpolitikák szükségességét;
- I. mivel a máltai elnökség alatt a Tanács kinyilvánította szándékát, és előrelépést is tett annak érdekében, hogy az Unió befejezze és véglegesítse az Európa Tanács nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló Egyezményéhez (Isztambuli Egyezmény) való csatlakozást; mivel a Tanács, a Bizottság és a Parlament 2017. február 3-án, Vallettában tett elkötelezettsége a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak elleni zéró tolerancia megközelítés mellett az egyezmény teljes mértékű és hatékony végrehajtásának előfeltétele;

¹ Lásd például: a Bizottság közleménye a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégiáról (2010–2015), COM(2010)0491 (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:52010DC0491&from=EN>); az Európai Unióban a nőkkel szembeni erőszak felszámolásáról szóló tanácsi következtetések (<http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=HU&f=ST%206585%202010%20INIT>)

² <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report>.

- J. mivel az egyezményt valamennyi tagállam aláírta, de eddig csak tizennégy ratifikálta;
- K. mivel a szexuális és reprodukív egészség és jogok emberi jogok, amelyek megsértése sérti a nők és lányok egyenlőséghez, megkülönböztetésmentességhez, méltósághoz és egészséghez, továbbá a nők szabadsághoz és önrendelkezéshez való jogát;
- L. mivel Európában és világszerte növekedett a szexuális és reprodukív egészséggel és jogokkal szembeni ellenkezés;
- M. mivel a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak olyan típusú erőszakos bűncselekmény, amely nemi hovatartozása, nemi identitása vagy nemiségének kifejeződése miatt irányul az egyén ellen, és amely bizonyos nemhez tartozó egyéneket aránytalanul súlyosan érint; mivel a nemi alapú erőszak a nemek közötti egyenlőtlenségek oka és következménye is egyben;

Ajánlások

- i. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió tagállamait, intézményeit, ügynökségeit, szerveit és irodáit, valamint az Unió egészét a Szerződések és az Európai Unió Alapjogi Chartája (a „Charta”), és különösen az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikke, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. cikke és a Charta 23. cikke a nemek közötti egyenlőség biztosítására és előmozdítására kötelezi;
- ii. üdvözli, hogy az Isztambuli Egyezményben alkalmazott megközelítés teljes mértékben összhangban van az Unió által a nemi alapú erőszak jelenségével szemben alkalmazott sokrétű megközelítéssel, valamint a külső és belső uniós szakpolitikák keretében tett erőteljes intézkedésekkel;
- iii. összefüggésben azzal, hogy a nőkkel szembeni erőszak a nők emberi jogainak súlyos megsértését és a hátrányos megkülönböztetés szélsőséges formáját jelenti, hangsúlyozza és megismétli, hogy az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség nélkülözhetetlen a társadalom további fejlődéséhez, és a jogalkotásban, a gyakorlatban, az ítélkezési gyakorlatban és a mindennapi életben egyaránt érvényesülnie kell;
- iv. mély aggodalommal isméri el, hogy a nők és lányok gyakran vannak kitéve a családon belüli erőszak, a női nemi szervek megcsonkítása, a becsületgyilkosságok, a prostitúcióhoz köthető emberkereskedelem, a szexuális zaklatás, a nemi erőszak, a kényszerházasság és egyéb bűncselekmények súlyos formáinak, ami a nők és lányok emberi jogai és méltósága súlyos megsértésének minősül;
- v. elismeri, hogy a családon belüli erőszak aránytalanul érinti a nőket, de hogy férfiak és gyermekek is válhatnak családon belüli erőszak áldozataivá, vagy ilyen esetek szemtanúivá;
- vi. aggodalommal tölti el, hogy az erőszak legtöbb esetét magánügynek tartják, ezért tolerálják, és nem jelentik azokat egy hatóságnak sem, ami azt mutatja, hogy további intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy az áldozatok bejelentsék, min estek át, és segítséget kérjenek, valamint hogy biztosítsuk, hogy a szolgáltatásnyújtók ki tudják elégíteni az áldozatok szükségleteit, és tájékoztatni tudják őket jogaikról és a

rendelkezésre álló támogatási módokról; emlékeztet arra, hogy a nők elleni erőszak ügyeiben hozott bírósági ítéletek aránya elfogadhatatlanul alacsony;

- vii. úgy véli, hogy az Isztambuli Egyezmény aláírása és megkötése emellett koherenssé tehetné az Unió jogi keretét és fellépését a nők elleni erőszakkal szemben azáltal, hogy összehangoltabb belső megközelítést alkalmaz, és megerősíti a nemzetközi fórumokon betöltött szerepét;
- viii. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy gyorsítsák fel az Egyezmény megkötésével kapcsolatos tárgyalásokat;
- ix. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy az Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozása után a Parlamentet teljes mértékben bevonják a nyomonkövetési folyamatba;
- x. emlékeztet arra, hogy az Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozása nem mentesíti a tagállamokat az egyezmény nemzeti szintű ratifikálása alól és az alól, hogy nemzeti cselekvési tervvel rendelkezzenek a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemre; ezért felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy rendelkezzenek nemzeti cselekvési tervvel a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemre, és mindazon államokat, amelyek még nem tették meg, hogy ratifikálják és teljes mértékben hajtsák végre az Isztambuli Egyezményt;
- xi. hangsúlyozza, hogy a szexuális és reprodukív jogok alapvető jogok, amelyeket semmilyen okból nem lehet csorbítani;
- xii. megismétli, hogy az EUMSZ 3. cikkének (2) bekezdése értelmében az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik nemzetközi megállapodás megkötésére, ha annak megkötését valamely uniós jogalkotási aktus írja elő, vagy ha az hatásköreinek belső gyakorlásához szükséges, az Unió csatlakozása az Isztambuli Egyezményhez ezért olyan uniós jogi hatáskör, amely a közös szabályokat érintheti, vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek – nemzetközi védelemben részesülő személyeket is ide értve – tartózkodási jogállásával kapcsolatos kérdések tekintetében, és a bűncselekmények áldozatainak jogaival kapcsolatos esetekben;
- xiii. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy – mint ahogyan azt a nők elleni erőszak elleni küzdelemre irányuló ajánlásokat tartalmazó, 2014. február 25-i állásfoglalásában már kérte – terjesszen elő jogi aktust, amely mind a statisztikai adatok összegyűjtésére szolgáló koherens rendszert, mind pedig a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak valamennyi formájának megelőzésére és megbüntetésére szolgáló, és az igazságszolgáltatáshoz való könnyű hozzáférést lehetővé tevő megerősített tagállami fellépést biztosítja;
- xiv. megjegyzi, hogy az Uniónak az Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról szóló COM(2016)0109 számú bizottsági javaslat megemlíti, hogy az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdése jogalapot biztosít a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolása terén a fellépésre; felhívja ezért a Tanácsot arra, hogy aktiválja az áthidaló klauzulát, azaz fogadjon el egyhangú határozatot arról, hogy a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak egyéb formái is az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében

felsorolt bűncselekmények közé tartozik.

ELJÁRÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN

Cím	Az Európai Uniónak az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményéhez történő csatlakozása	
Hivatkozások	COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE)	
Illetékes bizottságok	LIBE	FEMM
A vélemény előadója A kijelölés dátuma	Jiří Maštálka 4.10.2016	
Vizsgálat a bizottságban	28.2.2017	23.3.2017
Az elfogadás dátuma	30.5.2017	
A zárószavazás eredménye	+: 21 –: 0 0: 2	
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Kostas Chrysogonos, Rosa Estaràs Ferragut, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Pavel Svoboda, József Szájer, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka	
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Pascal Durand, Angel Dzhambazki, Evelyne Gebhardt, Virginie Rozière, Kosma Złotowski	
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	João Pimenta Lopes, Jarosław Wałęsa, Josef Weidenholzer	

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS
A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN**

21	+
ALDE	Jean-Marie Cavada, António Marinho e Pinto
GUE/NGL	Kostas Chrysogonos, João Pimenta Lopes
EFDD	Joëlle Bergeron
ENF	Marie-Christine Boutonnet, Gilles Lebreton
PPE	Rosa Estaràs Ferragut, Pavel Svoboda, József Szájer, Axel Voss, Jarosław Wałęsa, Tadeusz Zwiefka
S&D	Mady Delvaux, Evelyne Gebhardt, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Virginie Rozière, Josef Weidenholzer
Verts/ALE	Max Andersson, Pascal Durand

0	-

2	0
ECR	Angel Dzhambazki, Kosma Złotowski

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

ELJÁRÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

Cím	Az Európai Uniónak az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményéhez történő csatlakozása		
Hivatkozások	COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE)		
Illetékes bizottságok A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	LIBE	FEMM	
Véleménynyilvánításra felkért bizottságok A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	JURI		
Előadók A kijelölés dátuma	Christine Revault D’Allonnes Bonnefoy 24.5.2016	Anna Maria Corazza Bildt 24.5.2016	
Vizsgálat a bizottságban	29.11.2016	27.3.2017	8.6.2017
Az elfogadás dátuma	11.7.2017		
A zárószavazás eredménye	+: –: 0:	58 12 4	
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Daniela Aiuto, Jan Philipp Albrecht, Maria Arena, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Michał Boni, Caterina Chinnici, Anna Maria Corazza Bildt, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, André Elissen, Frank Engel, Monika Flašíková Beňová, Kinga Gál, Iratxe García Pérez, Arne Gericke, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Jussi Halla-aho, Anna Hedh, Dietmar Köster, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Kudrycka, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Florent Marcellesi, Claude Moraes, Angelika Niebler, Maria Noichl, Margot Parker, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Michaela Šojdrová, Jaromír Štětina, Traian Ungureanu, Ernest Urtsun, Bodil Valero, Ángela Vallina, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Tomáš Zdechovský, Auke Zijlstra		
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Izaskun Bilbao Barandica, Kostas Chrysogonos, Carlos Coelho, Pál Csáky, Stefan Eck, Julie Girling, Marek Jurek, Kostadinka Kuneva, Miltiadis Kyrkos, Jean Lambert, Jeroen Lenaers, Edouard Martin, Morten Helveg Petersen, John Procter, Christine Revault D’Allonnes Bonnefoy, Petri Sarvamaa, Branislav Škripek, Jordi Solé, Axel Voss, Julie Ward, Kristina Winberg		
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Richard Corbett, Josu Juaristi Abaunz, Georg Mayer, Miroslav Mikolášik, Lieve Wierinck		
Benyújtás dátuma	19.7.2017		

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

58	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Nathalie Griesbeck, Lieve Wierinck, Morten Helveg Petersen
ECR	Monica Macovei
EFDD	Daniela Aiuto
GUE/NGL	Malin Björk, Kostas Chrysogonos, Stefan Eck, Josu Juaristi Abaunz, Kostadinka Kuneva, Ángela Vallina
EPP	Michał Boni, Carlos Coelho, Anna Maria Corazza Bildt, Pál Csáky, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Kudrycka, Jeroen Lenaers, Angelika Niebler, Petri Sarvamaa, Jaromír Štětina, Csaba Sógor, Traian Ungureanu, Axel Voss, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Tomáš Zdechovský
S&D	Maria Arena, Vilija Blinkevičiūtė, Caterina Chinnici, Richard Corbett, Monika Flašíková Beňová, Iratxe García Pérez, Ana Gomes, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Cécile Kashetu Kyenge, Miltiadis Kyrkos, Dietmar Köster, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Edouard Martin, Claude Moraes, Maria Noichl, Soraya Post, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Birgit Sippel, Julie Ward
GREENS/ALE	Jan Philipp Albrecht, Jean Lambert, Florent Marcellesi, Judith Sargentini, Jordi Solé, Ernest Urtasun, Bodil Valero

12	-
ECR	Arne Gericke, Jussi Halla-aho, Marek Jurek, Branislav Škripek, Jadwiga Wiśniewska
ENF	André Elissen, Georg Mayer, Auke Zijlstra
EPP	Kinga Gál, Miroslav Mikolášik, Michaela Šojdrová, Anna Záborská

4	0
ECR	Julie Girling, John Procter
EFDD	Margot Parker, Kristina Winberg

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik